Η Κρυμμένη Ιστορία του Στίχου Σαράντα - Αριθμός Έντεκα

Αριθμός Έντεκα

Jeff Pippenger
2026-05-21

Το βιβλίο του Ιωήλ είναι ίσως η πιο άμεση αποκάλυψη της όψιμης βροχής στις Γραφές, και ο Ιωήλ αρχίζει πρώτα με την αναφορά στις τέσσερις γενεές αποστασίας που επιτέλεσε η Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας. Αυτές οι τέσσερις γενεές κλιμακούμενης καταστροφής, όπως απεικονίζονται στα εναρκτήρια εδάφια του Ιωήλ, αντιστοιχούν στα τέσσερα κλιμακούμενα βδελύγματα του ογδόου κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ. Το 1863 έως το 1888 αντιπροσωπεύει την πρώτη γενεά, και αντιπροσωπεύει την απόρριψη του θεμελιώδους μηνύματος των Μιλλεριτών, όπως αυτό παριστάνεται στα πρωτοποριακά διαγράμματα του 1843 και του 1850, παρουσιάζεται στο δεύτερο κεφάλαιο του Αββακούμ, και συμβολίζει τη διαθήκη, όπως αυτή παριστάνεται από τις δύο πλάκες των Δέκα Εντολών.

Το 1888 έως το 1919 αντιπροσωπεύουν τη γενεά που απέρριψε την εμπειρία της δικαιοσύνης διά της πίστεως, η οποία παράγει μια εμπειρία που αντιπροσωπεύεται από την εκκλησία της Φιλαδελφείας. Κατά την πρώτη γενεά, η ανταρσία εστιάσθηκε στο έργο της ηγεσίας που αντιπροσωπευόταν από τον William Miller, και κατά τη δεύτερη γενεά του 1888, απορρίφθηκε η ηγεσία του Πνεύματος της Προφητείας. Η τρίτη γενεά του 1919 άρχισε με το βιβλίο του William Warren Prescott, The Doctrine of Christ, και έληξε με το βιβλίο Questions on Doctrine το 1957. Εκείνη η τρίτη γενεά ήταν η γενεά του συμβιβασμού με τον κόσμο, καθώς ο Αντβεντισμός επιζητούσε τη διαπίστευση των ιατρικών του πρακτικών από την American Medical Association, και τη διαπίστευση των κολεγίων του από τους ακαδημαϊκούς λογίους του αποστάτη Προτεσταντισμού και του Ρωμαιοκαθολικισμού.

Κατά την τρίτη γενεά, η εκπαιδευτική συμβουλή από την πένα της Έλλεν Γουάιτ απορρίφθηκε και αντικαταστάθηκε από τις ψευδείς εκπαιδευτικές πρακτικές του κόσμου, όπως αυτές αντιπροσωπεύονται από την εκπαιδευτική φιλοσοφία της Ελλάδος. Η ελληνική παιδεία αντιπροσωπεύεται από τη θεά Αθηνά, η οποία είναι ενθρονισμένη στον πιστό αντίγραφο του ναού του Παρθενώνος στο Νάσβιλ του Τενεσί.

Η αληθινή εκπαίδευση παρουσιάστηκε ως υπόδειγμα στην Αγία Γραφή με τις σχολές των προφητών που συνδέονταν με τον προφήτη Ελισαιέ. Η επανάσταση των Μακκαβαίων το 167 π.Χ. και εξής, έως την καταστροφή της Ιερουσαλήμ το 70 μ.Χ., υπήρξε σε μεγάλο βαθμό διαμαρτυρία εναντίον των διεισδύσεων της ελληνικής παιδείας στον πολιτισμό και στο έθνος της αρχαίας κυριολεκτικής ένδοξης γης. Η διαμαρτυρία των Μακκαβαίων ήταν εξέγερση εναντίον της ελληνικής επιρροής σε κάθε επίπεδο, αλλά η εκπαιδευτική επιρροή της Ελλάδος ήταν τόσο διάχυτη στην ιστορία και στα κίνητρα των ζηλωτών των Μακκαβαίων, ώστε δεν μπορεί να διαχωριστεί από την πραγματικότητα ότι η ελληνική παιδεία υπήρξε ίσως ο μεγαλύτερος

παράγοντας που συνδέεται με την ιουδαϊκή απόρριψη του Ιησού Χριστού ως του Μεσσία τους. Έχουν γραφεί βιβλία που καταδεικνύουν την αρνητική επιρροή της ελληνικής παιδείας επί των Ιουδαίων και τη συμβολή της ψευδούς εκπαίδευσης στην ιουδαϊκή απόρριψη και στη σταύρωση του Χριστού.

Η Μακκαβαϊκή εξέγερση αντιστοιχεί στην εξέγερση του 1776 στη σύγχρονη πνευματική ένδοξη γη. Επί του παρόντος υπάρχουν περισσότερα από 4.000 καταγεγραμμένα πανεπιστήμια στις Ηνωμένες Πολιτείες, τα οποία είναι οικοδομημένα επάνω στη φιλοσοφία των ελληνικών και ιησουιτικών εκπαιδευτικών πρακτικών. Η αναρχία και η ανομία των περασμένων πλέον των δέκα ετών μπορούν να ανιχνευθούν ευθέως στα λεγόμενα εκπαιδευτικά κέντρα των Ηνωμένων Πολιτειών, τα οποία επί δεκαετίες κατηχούν σπουδαστές που είχαν ήδη διαμορφωθεί από τα μέσα ενημέρωσης και τις πηγές ψυχαγωγίας ώστε να αποδέχονται τις παγκοσμιοποιητικές φιλοσοφίες που απορρέουν από τις σατανικές φιλοσοφίες της περιόδου της Γαλλικής Επαναστάσεως. Οι φοιτητές των σημερινών πανεπιστημίων είχαν ήδη διαπαιδαγωγηθεί ώστε να αποδέχονται τον τρόπο ζωής που αντιπροσωπεύεται από τα Σόδομα και τα Γόμορρα προτού εισέλθουν στα εκπαιδευτικά κέντρα που έχουν σχεδιασθεί για να επιτίθενται κατά των λευκών ανθρώπων, των Χριστιανών και της αληθινής αμερικανικής ιστορίας. Ένας πολίτης των Ηνωμένων Πολιτειών σήμερα, ο οποίος επιθυμεί να κατανοήσει το διαρκές σύστημα δικαιοσύνης δύο ταχυτήτων, το οποίο εκπληρώνει το ότι η δικαιοσύνη και η αλήθεια ρίπτονται στους δρόμους, όπως προσδιορίζεται στην Αγία Γραφή και στο Πνεύμα της Προφητείας, πρέπει να κατανοήσει ότι οι παρούσες περιστάσεις παράγονται από μία σκόπιμα σχεδιασμένη επίθεση, η οποία κατηχείται από τα πρώτα έτη της ζωής μέσω ενός εκπαιδευτικού συστήματος σχεδιασμένου να φέρει την ανθρωπότητα υπό τον έλεγχο των ελιτιστών παγκοσμιοποιητών — τη δύναμη του δράκοντος!

Υπάρχουν πέντε κύρια θέματα στα συγγράμματα της Ellen White: η εκπαίδευση, η μεταρρύθμιση της υγείας, η χριστιανική ζωή, το θέμα της Μεγάλης Διαμάχης και η πρακτική ευσέβεια. Η εκπαίδευση είναι ένα από τα πέντε κύρια θέματα στο Πνεύμα της Προφητείας, και η Ellen White υπήρξε εξίσου βιβλική προφήτις όσο κάθε προφήτης που μνημονεύεται στον Λόγο του Θεού. Μεταξύ άλλων, αυτό σημαίνει ότι η ζωή της αποτελεί παράδειγμα του και για τους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Προτού κάποιος σκεφθεί ότι μόνο ο Χριστός πρέπει να είναι το παράδειγμά μας, ο Παύλος δηλώνει:

> Διότι, αν και έχετε μυρίους παιδαγωγούς εν Χριστώ, δεν έχετε όμως πολλούς πατέρας· επειδή εγώ εν Χριστώ Ιησού σας εγέννησα διά του ευαγγελίου. Όθεν σας παρακαλώ, γίνεσθε μιμηταί μου. Α΄ Κορινθίους 4:15, 16.

Ως προφήτις, η Έλεν Γουάιτ αποτελεί παράδειγμα. Υπήρξε μόνο μία φορά κατά την οποία η Έλεν Γουάιτ αποδέχθηκε τον ρόλο του μέλους διοικητικού συμβουλίου, και αυτό συνέβη με την ίδρυση ενός κολεγίου που ασπαζόταν τις αρχές της αληθινής παιδείας, όπως αυτές εκτέθηκαν ως ένα από τα πέντε κύρια θέματα της διακονίας της. Το κολέγιο εκείνο, στο Μάντισον του Τενεσί, βρίσκεται εντός της μητροπολιτικής περιφέρειας του Νάσβιλ, Τενεσί. Όχι μόνον συναίνεσε να συμμετάσχει στο ιδρυτικό συμβούλιο του κολεγίου του Μάντισον από το 1904 έως έναν χρόνο πριν από τον θάνατό της το 1915, αλλά υπήρξε καθοριστική και στην επιλογή της γης όπου ιδρύθηκε το κολέγιο. Το Νάσβιλ είναι το κέντρο του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος που συνέβαλε στο

να εμποδισθούν οι Ιουδαίοι από το να δεχθούν τον Μεσσία τους στην ιστορία των Μακκαβαίων, οι οποίοι προτυπώνουν τον αποστατημένο Προτεσταντισμό των καιρών στους οποίους ζούμε τώρα. Η γραμμή των Μακκαβαίων εκτίθεται σταθερά στην κρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα, αντιπροσωπεύοντας τον αποστατημένο Προτεσταντισμό, ο οποίος έχει πλέον πλήρως κατηχηθεί με τους ίδιους ακριβώς —αν και σε σύγχρονη εκδοχή— καταστρεπτικούς καρπούς της ελληνικής παιδείας.

Στην τρίτη γενεά του Αντβεντισμού, η ηγεσία που είχε απορρίψει το Πνεύμα της Προφητείας το 1888 επέλεξε να παραδώσει το εκπαιδευτικό της σύστημα στη δομή διαπιστεύσεως του κόσμου. Το Νάσβιλ αντιπροσωπεύει το συμβολικό κέντρο τόσο της αληθινής όσο και της ψευδούς εκπαιδεύσεως. Ο προφήτης επέλεξε την ίδια πόλη που επέλεξε και ο κόσμος για να θεσμοθετήσει την ελληνική παιδεία, διότι, σε αντίθεση με την ελληνική παιδεία, η οποία βασίζεται στον διαχωρισμό της αλήθειας σε απομονωμένα γνωστικά αντικείμενα, ώστε να καταστρέφεται το όλον, η αληθινή εκπαίδευση αποτελεί το θεμελιώδες υπόβαθρο των άλλων τεσσάρων κύριων θεμάτων της Αδελφής Γουάιτ: της μεταρρυθμίσεως της υγείας, της πρακτικής ευσεβείας, της χριστιανικής διαβιώσεως, και ιδιαιτέρως του θέματος της Μεγάλης Διαμάχης.

Ο Ιησούς πάντοτε απεικονίζει το τέλος μέσω της αρχής, και η δοκιμασία στον Κήπο της Εδέμ απεικονίζει τη δοκιμασία με την οποία ο κόσμος βρίσκεται τώρα αντιμέτωπος. Η δοκιμασία στο τέλος είναι η ίδια με κάθε βιβλική δοκιμασία, διότι ο Θεός ουδέποτε μεταβάλλεται. Μια βιβλική δοκιμασία είναι μια διαδικασία δοκιμασίας τριών βημάτων, η οποία παράγει δύο τάξεις που φανερώνονται στο τέλος της δοκιμαστικής διαδικασίας. Ο πρώτος άγγελος εκφράζει τα τρία βήματα ως: φοβήθητε τον Θεόν, δώσατε εις Αυτόν δόξαν, διότι ήλθεν η ώρα της λυδίας λίθου δοκιμής της κρίσεως. Το πρώτο βήμα ήταν η εντολή να μη φάγουν από το δέντρο της γνώσεως του καλού και του κακού. Ελλείψει του αναγκαίου φόβου του Θεού, η Εύα απέτυχε στη δοκιμασία του δέντρου και έφαγε τον καρπό, ο οποίος παριστάνεται ως καλός και κακός συγχρόνως. Ο φόβος του Θεού που είχε ο Αδάμ δεν τον εμπόδισε να εισέλθει στην αποστασία του δέντρου, και κρίση επήλθε επάνω και στους δύο, καθώς φανέρωσαν μια ζωή χωρίς τη διαμένουσα παρουσία της Θεότητας.

Η δοκιμασία των εσχάτων ημερών αρχίζει με μια προειδοποίηση να φαγούμε την αύξηση της γνώσεως, η οποία αποσφραγίζεται στην αποκάλυψη του Ιησού Χριστού ακριβώς πριν λήξει ο καιρός της δοκιμασίας της ανθρωπότητας. Είτε μεταξύ του Αντβεντισμού είτε μεταξύ εκείνων που βρίσκονται εκτός του Αντβεντισμού, η δοκιμασία βασίζεται στην αποδοχή ή στην απόρριψη της αύξησης της «γνώσεως» που αποσφραγίζεται στον καιρό μας. Αυτή η δοκιμασία της γνώσεως παριστάνεται από το δένδρο της δοκιμασίας του Κήπου, το οποίο αντιπροσωπεύει τη γνώση είτε του καλού είτε του κακού. Η αληθινή εκπαίδευση τοποθετήθηκε και συμβολίσθηκε στο Νάσβιλ του Τενεσί το 1904, και η ψευδής εκπαίδευση τοποθετήθηκε και συμβολίσθηκε στο Νάσβιλ το 1897, και κατόπιν ανοικοδομήθηκε ως μόνιμη κατασκευή το 1920. Στη ζωή της προφήτιδος η αληθινή εκπαίδευση είχε ενθρονισθεί στο Νάσβιλ, και η ψευδής εκπαίδευση είχε επίσης ενθρονισθεί. Μετά τον θάνατό της το 1915, η ψευδής εκπαίδευση αποκαταστάθηκε με τη δεύτερη και μόνιμη ανέγερση του ναού του Παρθενώνος, και η αληθινή εκπαίδευση απορρίφθηκε μέσω συμβιβασμού με τον κόσμο από την ηγεσία της Λαοδικειακής Εκκλησίας των Αντβεντιστών της

Εβδόμης Ημέρας.

Το προσωνύμιο του Νάσβιλ, «η Αθήνα του Νότου», επηρέασε την επιλογή του κτηρίου ως κεντρικού εκθέματος της Εκατονταετηρίδος Εκθέσεως του 1897. Αρκετά από τα κτήρια της εκθέσεως είχαν ως πρότυπο αρχαία πρωτότυπα. Ωστόσο, ο Παρθενώνας ήταν το μόνο που αποτελούσε ακριβή αναπαραγωγή. Το σημερινό Νάσβιλ, στο Τενεσί, είναι φημισμένο για τη μουσική του, αλλά προτού υπάρξει το Μουσείο Τζόνι Κας, το Νάσβιλ ήταν γνωστό για την εκπαίδευσή του, όχι για το τραγούδι.

Μέχρι τη δεκαετία του 1850, το Νάσβιλ είχε ήδη αποκτήσει το προσωνύμιο «Αθήνα του Νότου», έχοντας ιδρύσει πολυάριθμα ιδρύματα ανώτερης εκπαίδευσης· ήταν η πρώτη πόλη του αμερικανικού Νότου που εγκαθίδρυσε σύστημα δημόσιας εκπαίδευσης. Μέχρι το τέλος του αιώνα, στο Νάσβιλ θα είχαν ανοίξει τις πύλες τους το Fisk University, το St. Cecilia Academy, το Montgomery Bell Academy, το Meharry Medical College, το Belmont University και το Vanderbilt University. Εκείνη την εποχή, το Νάσβιλ ήταν γνωστό ως μία από τις πλέον εκλεπτυσμένες και μορφωμένες πόλεις του Νότου, γεμάτη πλούτο και πολιτισμό.

Το μυστήριο της ανομίας είναι τόσο ουσιαστικό όσο και ρήμα στον θεόπνευστο Λόγο. Η Έμπνευση ταυτοποιεί τον Σατανά, και τον πάπα, τον οποίον η αδελφή White αποκαλεί «δεξί χέρι» του Σατανά, ως το μυστήριο της ανομίας. Ωστόσο, το «μυστήριο της ανομίας» περιγράφει επίσης τη συγχώνευση αλήθειας και πλάνης. Οι τέσσερις γενεές αποστασίας του Ιωήλ αντιστοιχούν στις τέσσερις κλιμακούμενες βδελυγμίες του ογδόου κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ. Αυτοί οι δύο μάρτυρες αντιστοιχούν στις τέσσερις πρώτες εκκλησίες της Αποκάλυψης, και η τρίτη εκκλησία αντιπροσωπεύεται από τον συμβιβασμό του Χριστιανισμού από τον Κωνσταντίνο σε συνδυασμό με τον παγανισμό. Αυτές οι τέσσερις πρώτες εκκλησίες αντιστοιχούν στην ιστορία του αρχαίου Ισραήλ, η οποία συμβολίζει την ιστορία του σύγχρονου Ισραήλ.

Κατά την τρίτη γενεά του αρχαίου Ισραήλ, οι βασιλείς του Ισραήλ συνήψαν συμμαχίες με τα άλλα έθνη, τα οποία ουδέποτε έπρεπε να είχαν εισαχθεί σε συμμαχία με τον λαό του Θεού. Ο παραλληλισμός του αρχαίου, κυριολεκτικού Ισραήλ και της χριστιανικής εκκλησίας, όπως εκτίθεται στο βιβλίο της Αποκάλυψης, αποτελεί προφητικό θέμα το οποίο παρουσιάζεται με σαφήνεια στη μελέτη με τίτλο, Οι Πίνακες του Αββακούμ. Ο Ιωήλ ταυτίζει την τέταρτη και τελική γενεά, η οποία «αποκόπτεται» από το να είναι ο εκλεκτός λαός της διαθήκης του Θεού, με τους είκοσι πέντε πρεσβυτέρους που προσκυνούν τον ήλιο στις τέσσερις κλιμακούμενες βδελυγμίες του Ιεζεκιήλ. Αυτή η τέταρτη γενεά, όπου ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός της Εβδόμης Ημέρας αποκόπτεται καθώς προσκυνά τον ήλιο κατά τον νόμο της Κυριακής, αντιστοιχεί προς την τέταρτη εκκλησία των Θυατείρων, η οποία συμβολίζει την κυριαρχία του παπισμού είτε στο 538 είτε στον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής. Η τρίτη εκκλησία της Περγάμου αντιπροσωπεύει τον «συμβιβασμό», είτε πρόκειται για τον αρχαίο Ισραήλ που ευθυγραμμίζεται με ειδωλολατρικά βασίλεια είτε για τον Κωνσταντίνο που συνδύασε τον παγανισμό με τον χριστιανισμό, και αυτοί οι δύο μάρτυρες απευθύνονται στην τρίτη γενεά του θηρίου της γης της Αποκάλυψης δεκατρία.

Οι τέσσερις γενεές των Ηνωμένων Πολιτειών, οι οποίες, μεταξύ άλλων αληθειών, προτυπώθηκαν από την Αίγυπτο κατά τη διάρκεια της δουλείας των 400/430 ετών, κατέληξαν με τον πνιγμό του

Φαραώ στα ύδατα της Ερυθράς Θαλάσσης. Τα ύδατα εκείνα σήμαναν το τέλος του έθνους που επρόκειτο να κριθεί, όταν ο Θεός επέφερε την απελευθέρωση του αρχαίου Ισραήλ διά του προφήτου Μωυσέως. Οι Ηνωμένες Πολιτείες κρίνονται κατά τη χρονική περίοδο κατά την οποία ολοκληρώνεται η κρίση επί της εκκλησίας του Θεού· γι' αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι το ύδωρ που έθεσε τέλος στη ζωή του Φαραώ επήλθε επί του Φαραώ διά της απελευθερώσεως του ανατολικού ανέμου, ο οποίος συγκρατούσε τα ύδατα στη θέση τους, ενώ ο Θεός ελευθέρωνε τον εκλεκτό λαό Του. Ο ανατολικός άνεμος είναι το τρίτο αλίμονο που πλήττει κατά τον νόμο της Κυριακής, όταν φθάνει ο σεισμός της Αποκαλύψεως ένδεκα.

Η γενεά που προηγείται της τετάρτης και τελικής γενεάς του θηρίου της γης εκπληρώνεται και στα δύο κέρατα, το Ρεπουμπλικανικό και το Προτεσταντικό. Ο συμβιβασμός του Ρεπουμπλικανικού κέρατος, ο οποίος συντελέσθηκε στην τρίτη του γενεά, έλαβε χώρα κατά την περίοδο που περιέβαλλε τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο και σηματοδότησε την παράδοση της οικονομικής δομής των Ηνωμένων Πολιτειών στους παγκοσμιοποιητές της Ομοσπονδιακής Τραπέζης. Κατά την ίδια εκείνη περίοδο, ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός της Εβδόμης Ημέρας επεδίωξε να καταστήσει το ιατρικό και εκπαιδευτικό του έργο «διαπιστευμένο» σύμφωνα με τα πρότυπα της κοσμικής εκπαιδεύσεως και ιατρικής. Ως ρήμα, το «μυστήριον της ανομίας» παριστάνει τον συμβιβασμό του Κωνσταντίνου και των βασιλέων του αρχαίου Ισραήλ με τις δυνάμεις του κόσμου. Η λέξη που χρησιμοποιείται από την έμπνευση για να περιγράψει τον συμβιβασμό είναι «amalgamation», όπως ορίζεται στο λεξικό της εποχής της Ellen White ως εξής: «να αναμειγνύω ή να ενώνω σε ένα αμάλγαμα· να συγχωνεύω». Το δένδρον της γνώσεως του καλού και του κακού είναι το δένδρον της amalgamation, το δένδρον του συμβιβασμού. «Η τελευταία μεγάλη σύγκρουση» είναι η κρίση του νόμου της Κυριακής, και η προπαρασκευή του Σατανά για εκείνη την κρίση είναι «το μυστήριον της ανομίας», το οποίο συγχωνεύει την ανθρώπινη σοφία με τη Θεία αποκάλυψη.

> «Ο Σατανάς καταστρώνει με επιμέλεια τα σχέδιά του για την τελευταία μεγάλη σύγκρουση, όταν όλοι θα λάβουν θέση....»
>
> «Ακούσατε τις φωνές, παρατηρήσατε τις δυνάμεις που επικρατούν στον κόσμο. Υπάρχει άραγε κάποια φωνή προσευχής; Βλέπετε κάποιο σημείο ότι ο Θεός αναγνωρίζεται; Υπάρχουν ιερείς, πολλοί μάλιστα· αλλά καταπατούν με τα πόδια τους τον νόμο του Ιεχωβά. Τα ενδύματά τους είναι κηλιδωμένα με το αίμα ψυχών. Πλήθη θυσιάζουν σε δαιμόνια. Ιδού, εσείς που διστάζετε ανάμεσα στην υπακοή και στην ανυπακοή. Ιδού με τη φαντασία σας τα απέραντα πλήθη που προσκυνούν στο θυσιαστήριο του Σατανά. Ακούσατε τη μουσική, τη γλώσσα, που ονομάζεται ανώτερη εκπαίδευση. Αλλά τι δηλώνει ο Θεός ότι είναι; —Το μυστήριο της ανομίας.» Pamphlets, 004, 11.

Στην έσχατη σύγκρουση, όταν «όλοι θα λάβουν θέση», επαναλαμβάνεται η δοκιμασία του Κήπου της Εδέμ. Η δοκιμασία που στην αρχή ήταν περιορισμένη σε ένα δέντρο στο μέσον ενός κήπου, επαναλαμβάνεται στο τέλος, σε ολόκληρο τον κόσμο. Το έργο του Σατανά ενόψει της τελικής μάχης είναι «το μυστήριο της ανομίας», το οποίο ορίζεται ως «ανώτερη εκπαίδευση!» Το σύμβολο της «ανώτερης εκπαίδευσης» στη χώρα του θηρίου της γης βρίσκεται στο Νάσβιλ του Τενεσί, την «Αθήνα του Νότου», όπου βρίσκεται ο ναός του Παρθενώνα, σε αντιδιαστολή προς την αληθινή

εκπαίδευση που άλλοτε αντιπροσωπευόταν στο Νάσβιλ από το Madison College. Η ακόλουθη δήλωση από το Πνεύμα της Προφητείας παρατίθεται ολόκληρη στο τέλος αυτού του άρθρου, αλλά ορισμένα σημεία πρέπει να εξεταστούν στο σημείο αυτό.

> «Όλοι έχουν ανάγκη από σοφία, ώστε να ερευνήσουν προσεκτικά το μυστήριο της ανομίας, το οποίο κατέχει τόσο εξέχουσα θέση στην ολοκλήρωση της ιστορίας αυτής της γης....»
>
> «Δεν υπάρχει μέση οδός προς την αποκατεστημένη Παράδεισο. Το μήνυμα που δόθηκε στον άνθρωπο για αυτές τις έσχατες ημέρες δεν πρέπει να συγχωνευθεί με ανθρώπινες επινοήσεις....»
>
> «Εκείνοι τους οποίους ο Θεός έχει υψώσει σε υψηλές θέσεις εμπιστοσύνης μπορεί να στραφούν από το φως του ουρανού προς την ανθρώπινη σοφία.... Όλοι όσοι θα ήθελαν να έχουν χαρακτήρα που θα τους καθιστούσε συνεργούς του Θεού και να λάβουν την επιδοκιμασία του Θεού, πρέπει να χωρίσουν τους εαυτούς τους από τους εχθρούς του Θεού και να διατηρούν την αλήθεια την οποία ο Χριστός έδωσε στον Ιωάννη για να τη δώσει στον κόσμο». Manuscript Releases, τόμος 18, 30–36.

Το «πάντες» που έχουν ανάγκη από «σοφία» αντιπροσωπεύει όλους όσοι εισάγονται σε μια διαδικασία δοκιμασίας, η οποία τελικώς παράγει δύο τάξεις προσκυνητών. Οι «σοφοί» είναι εκείνοι που εξασφαλίζουν την αναγκαία «σοφία». Η διαδικασία της δοκιμασίας αρχίζει όταν αποσφραγίζεται η αποκάλυψη του Ιησού Χριστού, ακριβώς πριν από τη λήξη της ανθρώπινης δοκιμαστικής περιόδου. Αυτή η αποσφράγιση εγκαινιάζει μια «αύξηση της γνώσεως». Εκείνοι που έρχονται αντιμέτωποι με τη δοκιμασία που συνδέεται με την αποκάλυψη του Ιησού Χριστού θα εξασφαλίσουν το «έλαιον» της προφητικής γνώσεως, το οποίο προορίζεται να καθοδηγεί, να προετοιμάζει και να αγιάζει εκ των προτέρων της αφίξεως του ανατολικού ανέμου κατά τον νόμο της Κυριακής. Το «δέντρο της γνώσεως του καλού και του κακού» είναι το σύμβολο του παραποιημένου Άρτου του Ουρανού, ο οποίος πρόκειται είτε να καταναλωθεί είτε να απορριφθεί.

Στη Γαλιλαία, στη συναγωγή της Καπερναούμ, ο Ιησούς έχασε σε ένα και μόνο περιστατικό περισσότερους ακολούθους απ' ό,τι σε οποιαδήποτε άλλη στιγμή της διακονίας Του. Εκεί η δοκιμασία ήταν αν οι προφητικοί λόγοι του Χριστού ήσαν κυριολεκτικοί ή πνευματικοί, και όσοι απέτυχαν στη δοκιμασία, απέτυχαν—διότι λησμόνησαν ότι ο άνθρωπος πρέπει να ζει με κάθε λόγο που εκπορεύεται από το στόμα του Θεού. Ο Χριστός είχε δηλώσει σαφώς ότι Αυτός ήταν ο Άρτος που κατέβηκε από τον ουρανό, και όσοι απέτυχαν στη δοκιμασία είχαν αναμείξει την Αλήθεια με την ανθρώπινη σοφία, η οποία αντιπροσωπεύεται από τους Έλληνες.

Προτού η Εύα αρχίσει την πτώση του κήπου, ο Χριστός είχε δώσει εντολή τόσο στον Αδάμ όσο και στην Εύα να μη φάγουν από τον καρπό του δένδρου της γνώσεως του καλού και του κακού. Το πρώτο από τα τρία βήματα του αιωνίου ευαγγελίου είναι ο φόβος του Θεού.

> «Ας συλλάβει ο νους τις μεγαλειώδεις αλήθειες της αποκάλυψης, και δεν θα αρκεσθεί ποτέ να χρησιμοποιεί τις δυνάμεις του πάνω σε επιπόλαια θέματα· θα αποστραφεί με αηδία την ευτελή φιλολογία και τις μάταιες διασκεδάσεις που διαφθείρουν τη νεότητα του καιρού μας. Όσοι έχουν επικοινωνήσει με τους ποιητές και τους σοφούς της Βίβλου, και των οποίων οι ψυχές έχουν συγκινηθεί από τα ένδοξα έργα των ηρώων της πίστεως, θα εξέλθουν από τους

πλούσιους αγρούς της σκέψεως πολύ καθαρότεροι στην καρδιά και υψηλότεροι στον νου, απ' ό,τι αν είχαν ασχοληθεί με τη μελέτη των πλέον περιφήμων κοσμικών συγγραφέων, ή με την εξέταση και εξύμνηση των κατορθωμάτων των Φαραώ και Ηρώδων και Καισάρων του κόσμου.»

«Οι δυνάμεις των νέων ως επί το πλείστον παραμένουν αδρανείς, επειδή δεν καθιστούν τον φόβο του Θεού αρχή της σοφίας. Ο Κύριος έδωσε στον Δανιήλ σοφία και γνώση, επειδή αυτός δεν θα δεχόταν να επηρεαστεί από καμία δύναμη που θα παρεμπόδιζε τις θρησκευτικές του αρχές. Ο λόγος για τον οποίο έχουμε τόσο λίγους άνδρες με νου, με σταθερότητα και με ακέραιη αξία, είναι ότι νομίζουν πως θα βρουν μεγαλείο ενώ αποκόπτονται από τον Ουρανό». Messages to Young People, 255, 256.

Η Εύα έχασε τον «φόβο του Θεού». Όφειλε να είχε τρέμει ενώπιον των λόγων του Θεού, πράγμα που αποτελεί γνώρισμα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Ο φόβος του Θεού είναι η πρώτη από τρεις δοκιμασίες, και αρχίζει όταν ο προφητικός Λόγος αποσφραγίζεται, παράγοντας τελικά μία τάξη σοφών και μία τάξη μωρών. Η αρχή για εκείνους που είναι προορισμένοι να είναι σοφοί είναι να τρέμουν ενώπιον του Λόγου του Θεού. Η Εύα δεν το έπραξε αυτό, και όταν βρέθηκε αντιμέτωπη με το δεύτερο στάδιο της διαδικασίας της δοκιμασίας δεν ήταν σε θέση να δώσει δόξα στον Θεό, και κατόπιν βρέθηκε αντιμέτωπη με την ώρα της κρίσεως, όπου εκδήλωσε τη γυμνότητα της Λαοδικείας.

«Όλοι όσοι θα τελειοποιήσουν χριστιανικό χαρακτήρα πρέπει να φέρουν τον ζυγό του Χριστού. Εάν θέλουν να καθίσουν μαζί στα επουράνια εν Χριστώ Ιησού, πρέπει να μαθητεύσουν κοντά Του ενώ βρίσκονται επάνω στη γη αυτή. Ο Χριστός δεν αρέσκετο στον εαυτό Του. Ολόκληρη η ζωή Του υπήρξε η ανάπτυξη μιας αγνής, ανιδιοτελούς αγαθοεργίας. Προσέλαβε την ανθρώπινη φύση, για να αποδείξει στον πεπτωκότα κόσμο, στον Σατανά και στη συναγωγή του, στο σύμπαν του ουρανού, στους αναμάρτητους κόσμους, ότι η ανθρώπινη φύση, ενωμένη με τη θεία Του φύση, μπορούσε να καταστεί απολύτως υπάκουη στον νόμο του Θεού. Όλοι έχουν ανάγκη να ερωτήσουν: "Τι πρέπει να πράξω για να σωθώ;" Ο Θεός απαιτεί ταπεινές, συντετριμμένες καρδιές, που τρέμουν στον λόγο Του. Μόνον από το θείο θυσιαστήριο μπορούμε να λάβουμε τον ουράνιο πυρσό, ο οποίος, όταν ληφθεί, θα μας δώσει πλήρη θέα της ανεπάρκειάς μας και θα μας αποκαλύψει την αξιοπρέπεια και τη δόξα του Χριστού. Όταν αυτό γίνει αντιληπτό, ο Θεός μάς θέτει υπό την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, και Αυτό θα μας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια». Bible Echo, 20 Ιουλίου 1896.

Η συγχώνευση της αλήθειας και της πλάνης είναι έργο του Σατανά, το οποίο προσδιορίζεται ως το μυστήριο της ανομίας. Ο συμβιβασμός ολοκλήρου της ανθρωπότητας κατά τις τελικές εξελίξεις της ερευνητικής κρίσεως ενσαρκώνεται στον ναό του Παρθενώνος στο Νάσβιλ του Τενεσί.

«Δεν είναι σοφό να στέλνουμε τους νέους μας στα πανεπιστήμια, όπου αφιερώνουν τον χρόνο τους στην απόκτηση γνώσεως των Ελληνικών και των Λατινικών, ενώ ο νους και η καρδιά τους γεμίζουν με τα αισθήματα των απίστων συγγραφέων τους οποίους μελετούν, προκειμένου να κατακτήσουν τις γλώσσες αυτές. Αποκτούν μια γνώση που δεν είναι καθόλου αναγκαία ούτε εναρμονίζεται με τα μαθήματα του μεγάλου Διδασκάλου. Γενικώς, όσοι εκπαιδεύονται κατ' αυτόν τον τρόπο έχουν μεγάλη ιδέα για τον εαυτό τους. Νομίζουν ότι

έχουν φθάσει στο ύψιστο επίπεδο της ανωτέρας εκπαιδεύσεως και συμπεριφέρονται με υπερηφάνεια, σαν να μην είναι πλέον μαθητευόμενοι. Καθίστανται ακατάλληλοι για την υπηρεσία του Θεού. Ο χρόνος, τα μέσα και η μελέτη που πολλοί έχουν δαπανήσει για την απόκτηση μιας συγκριτικώς άχρηστης εκπαιδεύσεως έπρεπε να είχαν χρησιμοποιηθεί για την απόκτηση μιας εκπαιδεύσεως που θα τους καθιστούσε ολοκληρωμένους άνδρες και γυναίκες, κατάλληλους για την πρακτική ζωή. Μια τέτοια εκπαίδευση θα ήταν γι' αυτούς υψίστης αξίας.»

«Τι φέρουν μαζί τους οι μαθητές όταν εγκαταλείπουν τα σχολεία μας; Πού κατευθύνονται; Τι πρόκειται να πράξουν; Έχουν τη γνώση που θα τους καταστήσει ικανούς να διδάξουν άλλους; Έχουν εκπαιδευθεί ώστε να είναι σοφοί πατέρες και μητέρες; Μπορούν να στέκονται επικεφαλής μιας οικογένειας ως σοφοί παιδαγωγοί; Στην οικογενειακή τους ζωή μπορούν να διδάσκουν τα παιδιά τους κατά τέτοιον τρόπο, ώστε η δική τους να είναι μια οικογένεια την οποία ο Θεός μπορεί να ατενίζει με ευαρέσκεια, επειδή είναι σύμβολο της οικογένειας στον ουρανό; Έχουν λάβει τη μόνη εκπαίδευση που μπορεί αληθινά να ονομαστεί "ανώτερη εκπαίδευση";»

«Τι είναι η ανώτερη εκπαίδευση; Καμία εκπαίδευση δεν μπορεί να ονομαστεί ανώτερη εκπαίδευση, εάν δεν φέρει την ομοιότητα του ουρανού, εάν δεν οδηγεί νέους άνδρες και νέες γυναίκες στο να γίνουν όμοιοι με τον Χριστό, και δεν τους καθιστά ικανούς να στέκονται επικεφαλής των οικογενειών τους στη θέση του Θεού. Εάν, κατά τη διάρκεια της σχολικής του ζωής, ένας νέος άνδρας δεν κατόρθωσε να αποκτήσει γνώση των ελληνικών και των λατινικών και των αισθημάτων που περιέχονται στα έργα άθεων συγγραφέων, δεν υπέστη μεγάλη απώλεια. Εάν ο Ιησούς Χριστός είχε θεωρήσει αυτό το είδος εκπαίδευσης ουσιώδες, δεν θα το είχε δώσει στους μαθητές Του, τους οποίους εκπαίδευε για να επιτελέσουν το μέγιστο έργο που ανατέθηκε ποτέ σε θνητούς, να Τον εκπροσωπήσουν στον κόσμο; Αλλά, αντιθέτως, έθεσε στα χέρια τους την ιερή αλήθεια, για να δοθεί στον κόσμο με την απλότητά της.

«Υπάρχουν καιροί κατά τους οποίους χρειάζονται λόγιοι της Ελληνικής και της Λατινικής. Μερικοί πρέπει να μελετήσουν αυτές τις γλώσσες. Αυτό είναι καλό. Όμως δεν πρέπει να τις μελετούν όλοι, ούτε πολλοί. Εκείνοι που νομίζουν ότι η γνώση της Ελληνικής και της Λατινικής είναι ουσιώδης για μια ανώτερη εκπαίδευση, δεν μπορούν να βλέπουν μακράν. Ούτε είναι αναγκαία για την είσοδο στη βασιλεία του Θεού η γνώση των μυστηρίων εκείνου το οποίο οι άνθρωποι του κόσμου ονομάζουν επιστήμη. Ο Σατανάς είναι εκείνος που γεμίζει τον νου με σοφιστείες και παράδοση, οι οποίες αποκλείουν την αληθινή ανώτερη εκπαίδευση και οι οποίες θα αφανιστούν μαζί με τον μαθητευόμενο.»

«Εκείνοι που έχουν λάβει ψευδή εκπαίδευση δεν στρέφουν το βλέμμα τους προς τον ουρανό. Δεν μπορούν να δουν Εκείνον ο Οποίος είναι το αληθινό Φως, "το οποίον φωτίζει πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον". Θεωρούν τις αιώνιες πραγματικότητες ως φαντάσματα, ονομάζοντας ένα άτομο κόσμο, και έναν κόσμο άτομο. Για πολλούς από εκείνους που έχουν λάβει τη λεγόμενη ανώτερη εκπαίδευση, ο Θεός δηλώνει: "Εζυγίσθης εν τη πλάστιγγι, και ευρέθης ελλιπής",—ελλιπής σε γνώση πρακτικών υποθέσεων, ελλιπής σε γνώση του πώς να γίνεται η καλύτερη χρήση του χρόνου, ελλιπής σε γνώση του πώς να εργάζεται κανείς για τον Ιησού.» Review and Herald, August 17, 1897.

Η προειδοποίηση των πυρίνων σφαιρών του Νάσβιλ δεν αφορά κάποια αυθαίρετα επιλεγμένη πόλη· είναι άμεση κρίση που επιφέρεται επί των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας, επί των Ηνωμένων Πολιτειών και επί του κόσμου. Οι πύρινες σφαίρες του Νάσβιλ αντιπροσωπεύουν διαφορετικά γνωρίσματα για τις διάφορες κατηγορίες του Αντβεντισμού, το θηρίο της γης και τον κόσμο. Οι πύρινες σφαίρες του Νάσβιλ είναι η κρίση του Θεού επί της ψευδούς παιδείας, η οποία συμβολίζεται από το δέντρο της γνώσεως του καλού και του κακού.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

> «Με ποικίλες εικόνες ο Κύριος Ιησούς παρουσίασε στον Ιωάννη τον πονηρό χαρακτήρα και τη σαγηνευτική επιρροή εκείνων που έχουν διακριθεί για τον διωγμό του λαού του Θεού. Όλοι έχουν ανάγκη σοφίας, ώστε να διερευνήσουν με προσοχή το μυστήριο της ανομίας, το οποίο κατέχει τόσο εξέχουσα θέση στην ολοκλήρωση της ιστορίας αυτής της γης. Η παρουσίαση εκ μέρους του Θεού των βδελυκτών έργων των κατοίκων των εξουσιαστικών δυνάμεων του κόσμου, οι οποίοι δεσμεύονται μεταξύ τους σε μυστικές εταιρείες και συνομοσπονδίες, χωρίς να τιμούν τον νόμο του Θεού, θα πρέπει να καθιστά ικανό τον λαό που έχει το φως της αλήθειας να αποφεύγει καθαρά όλα αυτά τα κακά. Όλο και περισσότερο όλοι οι ψευδοθρησκευόμενοι του κόσμου θα εκδηλώνουν τα πονηρά έργα τους· διότι υπάρχουν μόνο δύο παρατάξεις, εκείνοι που τηρούν τις εντολές του Θεού και εκείνοι που πολεμούν εναντίον του αγίου νόμου του Θεού....»
>
> «Η έχθρα μεταξύ του σπέρματος της γυναικός και του όφεως καθορίζεται σαφώς από τον Κύριο. “Και θέλω θέσει έχθραν μεταξύ σου και μεταξύ της γυναικός, και μεταξύ του σπέρματός σου και μεταξύ του σπέρματος αυτής· αυτό θέλει συντρίψει την κεφαλήν σου, και συ θέλεις κεντήσει την πτέρναν αυτού.” “Και προς τον Αδάμ είπεν, Επειδή υπήκουσας εις την φωνήν της γυναικός σου, και έφαγες από του δένδρου, περί του οποίου σε προσέταξα, λέγων, Δεν θέλεις φάγει απ’ αυτού· κατηραμένη να ήναι η γη εξαιτίας σου· με λύπην θέλεις τρώγει απ’ αυτής πάσας τας ημέρας της ζωής σου· και ακάνθας και τριβόλους θέλει βλαστάνει εις σε· και θέλεις τρώγει τον χόρτον του αγρού· με τον ιδρώτα του προσώπου σου θέλεις τρώγει τον άρτον σου, εωσού επιστρέψεις εις την γην, εκ της οποίας ελήφθης· επειδή γη είσαι, και εις γην θέλεις επιστρέψει.”»
>
> «Ακολουθώντας τη δική του οδό, ενεργώντας σε αρμονία με τους πειρασμούς του Σατανά και σε αντίθεση προς το γνωστό θέλημα του Θεού, ο άνθρωπος αποπειράθηκε ματαίως να υψώσει και να ευλογήσει τον εαυτό του. Έτσι απέκτησε βιωματική γνώση της ανυπακοής προς τις εντολές του Θεού. Έτσι γνώρισε το καλό και το κακό· έτσι έχασε την πιστότητα και την αφοσίωσή του προς τον Θεό και άνοιξε τους καταρράκτες του κακού και του πόνου σε ολόκληρη την ανθρώπινη οικογένεια. Πόσοι σήμερα επαναλαμβάνουν το ίδιο αυτό πείραμα! Πότε θα μάθει ο άνθρωπος ότι το μόνο μέσο για την ασφάλειά του είναι η πλήρης εμπιστοσύνη σε ένα “ούτω λέγει ο Κύριος”;»
>
> «Ο Σατανάς επιδιώκει να επιβάλει τις δικές του επινοήσεις στα τέκνα του Θεού μέσω ανθρωπίνων μεθόδων. Επιδιώκει να γίνει δεκτός ως Θεός, ή ακόμη και να τοποθετηθεί υπεράνω του Θεού.

«Μεταβάλλοντας το Σάββατο στην πρώτη ημέρα της εβδομάδος, οδηγεί τους ανθρώπους στο να απιστούν στις δηλώσεις του Θεού, και έτσι να θεωρούν τις δικές τους οδούς και τα σχέδιά τους κατά τρόπον ώστε να φαίνονται υπερβολικά σοφοί στα ίδια τους τα μάτια και κατά την διεστραμμένη τους κρίση. Μέσω ανθρωπίνης πολιτικής οδηγεί τους ανθρώπους να θεωρούν τις ρητώς διατυπωμένες εντολές του Θεού ως λιγότερο δεσμευτικές από την ανθρώπινη παράδοση, και να θεωρούν ως ασήμαντη μια παρέκκλιση από εκείνον τον νόμο ο οποίος είναι πάντοτε άγιος και δίκαιος και αγαθός. Βλέπει ότι, παρεμποδίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τα ανθρώπινα όργανα από το να περιπατούν ως υπάκουα τέκνα σε αρμονία με τον Θεό, δύναται να εμποδίσει την εκπλήρωση του έργου του Θεού στον κόσμο μας.»

«Αλλά οι μηχανορραφίες του Σατανά σε συνεργασία με ανθρώπινα όργανα που κατέχουν θέσεις ευθύνης πρέπει να φοβούνται και να αποφεύγονται εξίσου και τώρα, αφού έχει δοκιμαστεί το πείραμα της αμαρτίας, όπως συνέβη και στην περίπτωση των πρώτων μας γονέων. Μου έχει δοθεί η εντολή να πω ότι οι άνδρες που έχουν τοποθετηθεί σε θέσεις ευθύνης στο έργο του Θεού έχουν υπερεκτιμήσει το δικαίωμά τους να ελέγχουν τους άλλους. Η θέση που κατέχει ένας άνθρωπος δεν αλλάζει τον χαρακτήρα του. Μερικοί έχουν δώσει την εντύπωση ότι θεωρούν πως πρέπει να επινοούν για τις εκκλησίες και για τα σανατόρια και ότι δεν θα έπρεπε να τίθεται καμία αμφισβήτηση στην κρίση τους. Ας μαθητεύουν από τον Ιησού σε κάθε βήμα. Εκείνος πρέπει να είναι η υπέρτατη αυθεντία για κάθε άνθρωπο.»

«Εκείνος ο Οποίος υπήρξε συχνά ο Διδάσκαλός μας λέγει: "Πόσον δύσκολο είναι για τον άνθρωπο να περιπατεί ταπεινά μετά του Θεού αυτού, με συντετριμμένο πνεύμα, ακολουθώντας την οδό του Θεού και απορρίπτοντας τις προτάσεις του Σατανά, οι οποίες φαίνονται να παρουσιάζουν μεγάλα κοσμικά πλεονεκτήματα." Η επιρροή του να ακολουθεί ο άνθρωπος τη δική του οδό, αντί να στέκεται σταθερά επάνω στο στερεό θεμέλιο που μόνον ο Θεός έχει θέσει, έχει επαναληφθεί ξανά και ξανά. Η άρνηση να περιπατούν στις ευθείες οδούς που ο Θεός έχει υποδείξει θα τους οδηγήσει σε σύγχυση και δεν θα διδάξει σοφία σε άλλους που έχουν την ίδια δοκιμασία και την ίδια θλίψη. Πότε θα μάθει ο άνθρωπος ότι ο Θεός είναι Θεός, και όχι άνθρωπος, ώστε να μεταβάλλεται;»

«Μερικοί, που έχουν απομακρυνθεί από την ορθή οδό, βρίσκονται σε διαρκή πυρετώδη σπουδή να αναλάβουν ευθύνες τις οποίες ο Θεός δεν επέθεσε επ' αυτούς. Ο Θεός καλεί κάθε λειτουργό και κάθε ιατρό να διατηρούν την απλότητα της αλήθειας. Ο Υιός του Θεού, ο οποίος αποκαλύπτεται τόσο στην Παλαιά όσο και στην Καινή Διαθήκη, είναι ο Σωτήρας του κόσμου μας σήμερα. Από Αυτόν κάθε ιατρικός ιεραπόστολος οφείλει να λαμβάνει την εκπαίδευσή του. Εάν δεν αποχωρισθεί από τον άρχοντα της εξουσίας του αέρος, θα παραπλανήσει ψυχές που έχουν εμπιστοσύνη σ' αυτόν. Ας προσέχουν όλοι τους ανθρώπους εκείνους που είναι τόσο μορφωμένοι και τόσο εξυψωμένοι, ώστε τα σχέδιά τους να μη μπορούν να γίνουν κατανοητά από τον απλό λαό.»

«Οι μηχανορραφίες της αμαρτίας υπερβαίνουν κάθε απεριόριστη σύλληψη. Κάθε συμφορά, κάθε πάθημα και θάνατος, αποτελεί απόδειξη όχι μόνον της δύναμης του κακού αλλά και της αλήθειας του ζώντος Θεού. Αφού ο άνθρωπος εγνώρισε την αλήθεια, τον λόγο του ζώντος Θεού, ο οποίος μένει εις τον αιώνα, και ο οποίος διά της υπακοής δίδει ζωή, η αδυναμία του να συμμορφωθεί προς την επινοητικότητα του Σατανά είναι υπερβαλλόντως παράδοξη. Όλοι

όσοι διδάσκονται από τον Θεό αναγνωρίζουν τον Χριστό ως Υιό Του. Όλοι όσοι απιστούν εις τις γνωστές δηλώσεις του Θεού καταδεικνύουν τη δημοτικότητα της αμαρτίας και δεν εργάζονται υπέρ της ζωής και της αθανασίας, οι οποίες εφέρθησαν στο φως διά του τελείου αγιασμού της αλήθειας. Εάν δεν επιφέρουν αλλαγή στον χαρακτήρα, στα λόγια και στο πνεύμα, ψυχές θα χαθούν.»

«Δεν υπάρχει μέση οδός προς τον αποκατεστημένο Παράδεισο. Το μήνυμα που δόθηκε στον άνθρωπο γι' αυτές τις έσχατες ημέρες δεν πρέπει να συγχωνεύεται με ανθρώπινα επινοήματα. Δεν πρέπει να στηριζόμαστε στην τακτική των κοσμικών νομικών. Πρέπει να είμαστε ταπεινοί άνδρες προσευχής, χωρίς να ενεργούμε όπως εκείνοι που έχουν τυφλωθεί από τα όργανα του Σατανά.»

«Πολλοί έχουν μια πίστη, αλλά όχι μια πίστη που ενεργείται διά της αγάπης και καθαρίζει την ψυχή. Η σώζουσα πίστη δεν είναι απλώς μια απλή παραδοχή της αλήθειας. "Και τα δαιμόνια πιστεύουσι, και φρίσσουσι." Η έμπνευση του Πνεύματος του Θεού δίδει στους ανθρώπους μια πίστη που αποτελεί κινητήρια δύναμη, η οποία πλάθει τον χαρακτήρα και οδηγεί τους ανθρώπους υψηλότερα από απλές τυπικές πράξεις. Τα λόγια, οι πράξεις και το πνεύμα πρέπει να μαρτυρούν το γεγονός ότι είμαστε ακόλουθοι του Χριστού.»

«Το μέγιστο φως και η ευλογία που ο Θεός έχει χορηγήσει δεν αποτελούν ασφάλεια έναντι της παράβασης και της αποστασίας κατά τις έσχατες αυτές ημέρες. Εκείνοι τους οποίους ο Θεός έχει υψώσει σε υψηλές θέσεις εμπιστοσύνης είναι δυνατόν να αποστραφούν το φως του ουρανού προς την ανθρώπινη σοφία. Τότε το φως τους θα γίνει σκότος, οι ικανότητές τους, που τους εμπιστεύθηκε ο Θεός, παγίδα, και ο χαρακτήρας τους πρόσκομμα ενώπιον του Θεού. Ο Θεός δεν εμπαίζεται. Η απομάκρυνση από Αυτόν είχε και θα έχει πάντοτε τα βέβαια αποτελέσματά της. Η διάπραξη πράξεων που δυσαρεστούν τον Θεό θα οδηγήσει, αν δεν μετανοηθούν γι' αυτές αποφασιστικά και αν δεν τις εγκαταλείψουν, αντί να επιδιώκεται η δικαιολόγησή τους, τον πράττοντα το κακό βήμα προς βήμα μέσα στην πλάνη, έως ότου διαπραχθούν πολλές αμαρτίες ατιμωρητί. Όλοι όσοι θα ήθελαν να έχουν χαρακτήρα που θα τους καθιστούσε συνεργούς του Θεού και να λάβουν την επιδοκιμασία του Θεού, πρέπει να χωριστούν από τους εχθρούς του Θεού και να διατηρούν την αλήθεια την οποία ο Χριστός έδωσε στον Ιωάννη για να τη δώσει στον κόσμο.» Manuscript Releases, τόμος 18, 30–36.